

den12. mann

Nummer 4•2000/1•2001

Følg sporten i

BA
BERGENSAVISEN

Brann Supporter Team

Den 12. Mann

Den 12. mann er Brann Supporter Teams medlemsblad. Det utkommer 4 ganger i året, og sendes gratis til medlemmene. Alt som skrives i bladet står for artikkelforfatter og redaksjonens regning, og dersom noen ønsker å kommentere deler av innholdet, kan de henvende seg til redaksjonen.

Redaksjonen:

Tor Henrik von der Ohe
Per Arne Flatberg
Åshild Samnøy
Lene Slettemoen
Åse Norunn Oen
Thorleif Steffensen

Foto:

Anna K. Haugland, Redaksjonen,
Fridtjof Mowinckel, Mats Hansen

Redaksjonsarbeidet avsluttet
14. januar 2000.

Adresse:

Den 12. mann
Brann Supporter Team
Postboks 870
5807 Bergen

Arbeidsoppgavene i BST:

Personene i styret i Brann Supporter Team har fått ansvaret for hver sine komiteer, som er opprettet i løpet av våren. Dette er komiteene, og ansvarlige for disse:

Leder:	Rune Bakervik
Nestleder:	Kristian Skogedal
Økonomi:	Svein Hopland
Sekretær:	Kjell Morten Hjartøy
Effekter:	Ragnhild Fyllingen
Turopplegg:	Helge Sanden
TIFO:	Erlend Fikse
Tur/arrangement:	Bjarte Hjartøy
Info og IT:	Per Arne Flatberg Thorleif Steffensen

Brann Supporter Team

Postboks 870 – Sentrum
5807 Bergen
Epost: bst@bst.no
URL: <http://www.bst.no/>
Telefon: 55 96 23 35. Fax: 55 96 24 37

Innhold

Side 3:	Leder
Side 4:	Årets spiller, Roy Wassberg
Side 7:	BST – kåringene
Side 8:	Sesongoppsummering
Side 11:	Partoutkort 2001
Side 13:	Sølvfesten
Side 14:	Skråblikk på 2000-sesongen
Side 18:	"Han har den hele vide Bergen i sin hånd"
Side 23:	Vurdering av websteder
Side 26:	Meg, Mr. Muscle og Brann stadion
Side 27:	Brann stryker i personalbehandling
Side 28:	Brannbutikken
Side 29:	den 13. mann
Side 30:	Konkurranse
Side 31:	BST – Info

Brannbutikken

Markeveien 11
5012 Bergen.

Telefon: 55 96 23 35.
Fax: 55 96 24 37

Ingen vinterdvale

For de fleste av oss er vinteren etter hvert blitt en hviletid hva fotball angår. Slik er det ikke lenger. Takket være storhallen i Åsane kan vi se Brann-kamper nesten så ofte vi ønsker denne vinteren. Om ikke med A-laget, så med U-laget. Det er positivt for oss supportere. Enda bedre er det at Bergen sine gutter endelig har fått en plass å trene ordentlig også i vinterhalvåret. Det er all grunn til å være takknemlig overfor de som har fått dette i stand. den 12. mann er igjen forsinket. Vi sliter kort og godt med å få tiden til å strekke til i en liten redaksjon, og det er mye som skal klaffe for å få alt til. I dette nummeret finner du et

16 siders bilag om Branns historie de siste tolv årene, som vi håper er en god trøst i disse vintertider.

Det går mot årsmøte i BST og Brann også. Både Brann og BST har store utfordringer foran seg, og vi håper du vil ta tak og ihvertfall engasjere deg på årsmøtene. Du betyr noe!

Neste utgave av den 12. mann blir en spesialutgave kun med innkalling til årsmøtet, og det kommer i februar. Neste "ordinære" nummer bør være ute til seriestart, selv om vi har lært oss å være forsiktig med hva vi lover!

Vi ses i Vestlandshallen, og ikke minst på Stadion neste år. Husk å kjøpe partoutkort!!!

Per Arne Flatberg, redaktør

Dyrt å være fattig

Tiden etter den fantastiske serieavslutningen kan oppsummeres med ovennevnte klisjé.

Klubben har sikret seg et utgangspunkt som gjør neste sesong til den viktigste i manns minne, med Champions League millioner blinkende i det fjerne, mens dagens økonomiske situasjonen er slik at man må selge stjernespillere. Eller må man virkelig det? Grunnen til spørsmålet er at man i ene øyeblikket går ut og averterer spillere til salg, mens man i neste hevd er man ikke er avhengig av salg for å kunne klare husmannslønnen til Moen & co. Det virker som om man fra Brannhold er villig til å satse, når man har innkalt til ekstraordinær generalforsamling i ASA med det formål å hente inn 20 millioner ved ny emisjon. En løsning er det i hvert fall, og på kort sikt muligens den beste. Men disse pengene forsvinner nok dessverre ganske kjapt i det store rentehullet.

Sportsklubben selv har ikke råd til å være med på kjøperacet, og man får igjen redusert eierandelen i sitt eget aksjeselskap.

Og selv om jeg har påpekt det til det kjedsommelige så frykter jeg fremdeles at vi om en stund ender opp med noen få, store eiere av Brann ASA.

Jeg er ikke sikker på om dette er en ønsket situasjon, Brann er en såpass viktig institusjon i Bergen og på Vestlandet, at engasjementet må gjenspeiles både på eier- og styresiden.

Veien å gå her er muligens danning av et konsortium, der flere småaksjonærer med hjertet i Brann slår seg sammen med det formål å få makt og innflytelse over selskapet. Lignende forsøk er i gang hos Glasgow Celtic, der målet er en fullstendig supporterstyrt klubb.

En ting er i hvert fall sikkert; det er andre enn Herr Lien som kan finne frem til dyktige butikkhøyskole-folk her i byen. Og hvis ikke ASA sin langtidsplan slår til, må vi kanskje gjøre slik en bekjent av meg foreslo; klubben bør se seg om etter et nytt Aksjeselskap!

Når Perugia-dommen faller, må man i alle fall snarest se seg om etter andre finansieringsmåter enn spillersalg.

Den trange økonomien går dessverre også ut over satsingen på lokale spillere.

Det er for dumt at spillere fra Os og Fyllingen må reise til Viking for å spille elitefotball, mens vi henter inn bostmannfolk østfra. Man må vise klubblede-

re her vestpå at man mener alvor med den uttalte satsing på lokale talenter. Vel er det bra at Thodesen har gode kontakter på flatlandet, men på sikt er vi avhengig av et godt og ryddig forhold til klubbene i nærområdet.

De lokale klubbledere har også et ansvar for å være behjelpelig med at de beste spillerne kommer til Brann.

Jakten på den forsvunne klubbfølelsen

Pussig nok ser det ut til at årets spillere har lyst til å bli i klubben.

Der lykkejegere som Flo og andre hoppet på første fly til utlendigheten, signaliserer både Helstad og Karadas at de har tro på Brann, og at de gjerne vil være med videre.

Muligens har de fått med seg at både Løvik og El Fakiri nok griner sine bitre tårer etter at de forlot heltetilværelsen i fotballbyen Bergen, til fordel for benkesliting hos fyrst Rainier og leasingavtaler med skiforeningen Lyn. Så gjenstår det bare å se om det er hold i de fagre ord når sleske agenter inviterer på lunsj og visning rundt omkring i Europas stor-klubber.

Det virker i hver fall som om man endelig har forstått at skal man lykkes som prestasjonsutøver må man ha trygghet i tilværelsen. En trygghet som Brann tydeligvis har klart å gi spillerne.

Keine skandalen!

Utrolig nok har det vært en sesong fri for de store skandaler i Idrettsveien. Ser man bort fra førvinterens kjuaguttoppførsel fra klubbens muskelgutter, er det forbausende hvor harmonisk og veldrevet klubben har framstått på. All ære til den nye ledelsen, og de to styrer for det.

Også vi supportere har sluppet unna de verste oppslagene i år, noe som for meg personlig har gjort vervet atskillig lettere å leve med.

Men et minus er det dog, og muligens ble husfreden for kjedelig. I tiden etter serieslutt har man nesten overgått hverandre med tåpelige avisutspill. Monsen som tydeligvis savnet rampelyset, kom med det ene utrolige utsagnet etter det andre, Jæger skulle selge partoutkort på de underfundigste steder, og på toppen av det hele skulle man skrive langtidskontrakter med 12-åringer. Arne Møller ble lei seg når BT var kritisk til sports-

planen hans, og ville trekke avisen for retten. Dessuten har håndteringen av Aabrekk vært mildt sagt uproff.

Felles for alle oppslagene var at dette ble negativt for Brann. I stedet for å utnytte den Brannrus som hele distriktet befant seg i, gjorde man i en periode alt man kunne for å leve opp til ryktet som useriøse og hårsåre. Muligens Harry sin mediehåndbok må tas frem igjen, man må uansett lære seg litt tak-tikk i forhold til media. Kanskje kan nytilsatte Rune Eriksen gi noen tips og råd.

Vinteraktiviteter

Endelig står fotballhallen i Åsane ferdig, og vi kan se frem til noen herlige kamper med rødtrøyene i vinter. Jeg håper at bedre hjemlige treningsforhold på vinterstid er med på å gjøre spranget frem mot den absolutte tabelltopp lettere.

Lurer ellers på hva NFF foretar seg i vinterpausen, en organisatorisk- og reglementsgjennomgang er i hvert fall ønskelig. Fotballforbundet må være villig til å tilpasse seg den nye tiden, hvis ikke truer stabek-jensen med å danne sin egen liga, med hovedfokus på show og underholdning. En slik løsning er ikke ønsket av undertegnede, jeg er redd for at dette er et steg på vei mot «amerikanisering» av fotballen og man fjerner seg fra den uforutsigbarheten som gjør idretten så fascinerende og engasjerende.

Takk for 2000

Til slutt vil jeg takke dere alle for en fet sesong. Stor takk til spillere og trenere som gav oss den avslutning vi kanskje hadde mistet troen på. Takk til Per Ove for de fantastiske stunder han har gitt oss og ikke minst, takk til mine styre-kollegaer for den innsats dere har lagt ned i løpet av året som gikk.

Godt nyttår

Bakeren

Roy Wassberg ble årets Brannspiller

En hest til besvær

Roy er glødende opptatt av hest.
Her er han med sin gode venn,
Per Ove. Roy til venstre

Roy Wassberg har gått en lang og kronglete vei fra han kom til Brann på tidlig 80-tall til han ble kåret til årets spiller av BST i fjor. En vei preget av stort talent, svingende prestasjoner og mange klubber. Men Roy har beholdt integriteten og er fortsatt en kjuagutt fra Dalen.

Ingen andre har så lang fartstid som Roy. Ingen har heller vært så beskjeden og fri for primadonnanykker. Knappt noen har gått fra de dype daler til de store høyder som det Roy har gjort. Etter å ha spilt en kamp i hele 1999, var han Branns jevneste og beste spiller i 2000-sesongen.

Helt fra han var liten gutt, har Roys liv i stor grad handlet om to ting: fotball og trav. Ikke for at han ikke har noe liv utenom, for det har han, men fotball og trav har alltid vært der. Vi møter Roy på det som omtrent er hans andre hjem; Stallene på Travparken. En plass hvor alle kjenner alle, og er gode kolleger og venner. En plass hvor folk er seg selv og lat-

teren sitter løst. Det er et miljø Roy passer godt inn i, og vi skjønner at han føler seg hjemme her. Ikke så mye fordi store deler av familien hans driver med trav, men mest fordi han er av samme slag selv.

– Da jeg vokste opp var det trav og fotball det gikk i, bekrefter Roy. – Jeg ble tidlig dratt med på den gamle travbanen, og fotball spilte vi til alle døgnets tider. Roy gjorde seg bemerket gjennom godt spill på FC Lefsefisen, som blant annet vant gatecupen i 1981. – Det var tradisjonell gatefotball som var det gjeveste, sier Roy som også spilte aktivt i Fyllingen som gutt. – I gatefotballen møtte jeg hele tiden spillere som var eldre og sterkere, og det gjorde meg bedre, samtidig som jeg lærte meg å ta imot en del juling, flirer han.

Roy kom til Brann allerede som 14-åring, og gikk gradene i Idrettsveien fra småguttelaget via guttelag og juniorlag før han debuterte på A-laget som 19-åring. Kampen gikk borte mot Molde, og Roy kom inn som innbytter.

Roy skryter av oppveksten i Fyllingsdalen – Det var en glimrende oppvekst. Vi guttene var ordentlige kjuagutter. Vi fant på mye fantestreker, uten at det var ondt ment. Da vi ble 15–16 år ble det en del festing og sånt, men jeg synes ikke det er noe galt i å feste litt innimellom når man er blitt såpass gammel, sier Roy.

Blomstret opp

Roy fikk en renessanse i fjorårets sesong. Mye av æren tilskriver han Teitur Thordarsson. For Roy er det viktigste å prøve å spille god fotball. – Det er fotballfilosofien til Teitur som gjør at det er kjempegøy å spille igjen, sier han. Samtidig har jeg ikke et vondt ord å si om Harald Aabrekk. Han er en fin fyr, og er utvilsomt flink, men jeg liker ikke fotballfilosofien hans. Hvis vi ikke prøver å spille god fotball er det liksom ingen vits, sier han.

– Vi har trent ganske tøft under Teitur, men vi trente hardt under Aabrekk også. Men det har selvsagt mye med

Roy Wassberg, slik vi liker å se ham.

selvtillit å gjøre også. Har du selvtillit prøver du å gjøre ting som er på kanten av det du egentlig er god for, og det ser utrolig dumt ut når du mislykkes og desto bedre hvis du lykkes. Det er bra med Teitur at han fremelsker akkurat det. Jeg hater lange baller, og synes det er utrolig gøy når vi klarer å holde ballen i laget. Samtidig er jeg overbevist om at alle vi som spiller blir bedre av akkurat det.

Ingen back

Da Roy kom tilbake til Brann fra Hellas prøvde Kjell Tennfjord å bruke ham som back. Resultatet var ingenting å skryte av. – Jeg sa klart og tydelig fra til Kjell at jeg ikke er god nok som back, sier Roy ærlig. Når jeg går utpå der og merker at dette ikke er noe for meg, er det jo bare å si fra. Alle vet om de spiller godt eller dårlig.

Også Roy er overrasket over at det gikk såpass bra i fjorårets sesong. – Vi hadde utrolig mye uflaks, og det var en prestasjon å ta sølv med tanke på det. Vi

kan ikke forvente at ungdommene som spilte mot Vålerengen skal ta tak i den grad de gjorde i løpet av sesongen.

– Hva var årets største opplevelse?

– Å slå Molde er alltid fantastisk gøy.

De er noen ordentlige pappagutter, og det er herlig hver gang vi slår dem. Det er noen av spillerne der som tror de er så jævlig god. De får ta seg en pille. Det ble helt spesielt da vi vant omkampen mot dem. Her er NFF helt på trynet. De må lære seg til å bruke sunn fornuft når reglementet helt åpenbart er på trynet. Det samme gjelder jo da Molde ble frattatt seieren mot Start. Det er helt feil. Samtidig som det var gøy å vinne den omkampen, føler jeg også at det er den kampen jeg personlig gjorde den beste fotballmessige innsatsen

– At jeg har et spesielt forhold til Molde kommer sikkert også litt av at jeg debuterte for A-laget mot nettopp dem. Jeg kom innpå som innbytter borte mot Molde i 1989, og vi tapte. Siden spilte jeg alle kampene resten av sesongen. Alle Molde-kampene sitter

som limt i hukommelsen.

Når det gjelder årets verste kamp har Roy problemer med å velge. – Bortekampen mot Stabæk står på mange måter i en særklasse, men jeg følte ikke at jeg spilte noen dårlig kamp der heller. Det var ikke noen god kamp av meg, men heller ikke dårlig. Det var en sånn kamp hvor alt går galt. Som lag prøver vi å få det til, men ingenting fungerer. Samtidig har vi en sånn kamp som hjemmeoppgjøret mot Basel som var utrolig bittert. Det er vanskelig å velge.

Ikke god nok?

Da Roy kom tilbake til Brann i 1998–sesongen var det svært mange som mente dette var en bom. Roy var åpenbart utilpass, og det så ut som han hadde gjort sitt som fotballspiller. – Jeg skjønner at folk reagerer når jeg spiller dårlig sier han. Og jeg har spilt utrolig mange dårlige kamper. Men det er viktig for oss på banen at publikum prøver å bygge oss opp. Vi gjør vårt beste, men alle har dårlige dager. Sånn er det bare. I

hele 1999-sesongen spilte jeg bare en eneste kamp fra start. Men det er greit, Per Ove og Arne Vidar spilte utrolig bra den sesongen, og da får jeg bare glede meg på deres vegne. Fotball er et lagspill, og da er det om å gjøre å backe opp de som faktisk spiller. Det blir feil hvis jeg skal sitte på sidelinjen og håpe at noen blir skadet istedenfor å håpe på det som er bra for laget. Derfor er det viktig å ha med de som ikke spiller også. Jeg fikk ikke bronse i 99. Per Ove fikk ikke sølv i fjor. Det blir feil. Alle i stallen har en del av æren for at det går som det går og bør belønnes likt, mener Roy.

Kameratene

– Hvem synes du er Branns viktigste spiller?

– Jeg synes Svante er den viktigste på laget. Han er en spiller som alltid prøver å gjøre noe fornuftig med ballen. Samtidig er han god nok til å klare det. Offensivt er Raymond vår viktigste spiller, selv om han svinger utrolig. Han er en spiller som liker å ha ballen og gjøre uventede ting med den. Men jeg blir oppgitt over ham innimellom. Han kan bli så god han bare vil. Thorstein har tatt seg selv i nakken denne sesongen. Det kom etter at han hadde fått høre det både av oss lagkamerater og trenerne. Han har ikke hatt det lille ekstra som må til, og det kommer bare av trening. Det blir ofte sånn med spillere med stort talent. Jeg fløt også på talentet til jeg ikke nådde lenger, og i dag angreir jeg på at jeg ikke la mer ned i det da jeg hadde sjansen til å bli bedre.

Penger og kontrakter

Roy har vært med på fotballevetret fra det var "knapper og glansbilder" spillerne tjente til dagens skyhøye lønninger. Da Roy begynte på toppnivå var det ikke nok penger i det til at spillerne

"Før i tiden måtte jeg kusse for å ha nok å leve av"

kunne spille på heltid. For Roy ble det en lovende travkusk-karriere i tillegg.

– Jeg tjente brutto 1.500 kroner i måneden fra Brann i 89–90, og det er klart at det ikke går an å leve av det. Trav er min store lidenskap, og det ble mye kjøring på parken i tillegg sier Roy, som har lagt ved sulkyen nå. – Det er ingen fremtid i travsport. Kun de aller beste kan leve av det, og fotballen kom seg jo etter hvert, ler han.

Roy kunne vært Bosman-spiller etter 2000-sesongen, men valgte å skrive ny kontrakt til ut 2002-sesongen i sommer. – Det ble moralsk feil å spekulere i at jeg var Bosman-spiller. Det blir råttent i forhold til Brann. En del må roe seg ned i forhold til lønnskravene sine, og det tror jeg faktisk flesteparten er enig i. Det er bare et lite mindretall som spekulerer i Bosman-dommen. Det dreier seg jo om å være ærlig og ålreit, sier en sympatisk Wassberg.

Fremtiden

Roy begynner å bli gammel i gamet. Han har passert 30, og har ikke så mange årene igjen av en lang karriere som fotballspiller. Hva slags planer har han gjort seg for tiden etter fotballen.

– Helt ærlig. Jeg har ikke tenkt så langt, men jeg satser på at alt ordner seg for snille gutter, ler han. Men jeg har ikke store krav. Så lenge jeg trives med det jeg holder på med er det greit. Det er ikke alle som kan bli direktør, og det er ingenting som skulle tilsi at jeg er bedre enn alle andre. Men jeg må jo være litt ambisiøs og. Må prøve å forbedre livet mitt, og det er viktig å ikke gå over lik. Økonomisk sett må jeg vel være forbe-

redt på å gå kraftig ned, men det er ikke så farlig. Det greieste er egentlig å ha akkurat så man klarer seg.

Fra vrakgods til årets spiller

Som 23-åring opplevde Roy sin største nedtur som fotballspiller. Han fikk sparken fra Brann. – Ingen er jo forberedt på å få høre at man ikke er god nok, men det var greit nok. Jeg ble ikke forbannet. Det er trenerne som bestemmer, og det må jeg bare akseptere. Det er bedre å gå ut med rak rygg. Samtidig var det godt å komme til en annen klubb også fordi jeg hadde vært i Brann så lenge. Det var også en påminnelse om å ta skjeen i en annen hånd. Det ble også en liten seier å komme tilbake til Brann, og det ble fullbyrdet i år. Det var og er viktig for meg å vise at jeg kan spille fotball. Jeg tror aldri jeg har hatt en så god sesong som i 2000. Hadde noen bra sesonger i Hellas og, men ikke så gjennomført gode som denne. Og det er jo hyggeligere når det går bra enn omvendt.

– Hadde du tro på at du skulle bli årets spiller?

– Nei, jeg trodde ikke jeg ville få den. Jeg følte jeg lå oppi der og konkurrerte med noen andre. Men det var en kjempeoverraskelse å få prisen, og jeg satte utrolig stor pris på å få den.

Gull i år?

Roy har stor tro på det arbeidet som gjøres i Idrettsveien, men er ikke uten motforestillinger. – Jeg har forståelse for at vi nok må selge spillere, men da må vi nok også senke ambisjonene. Vi kan ikke forvente det samme uten for eksempel

Roy Wassberg Fakta

Født i 1970 i Bergen. Samboer i seks år. Kom til Brann som småguttespiller. Debuterte for Branns A-lag mot Molde i 1989
Karriere:
SK Brann 1982–1993
Fyllingen 1994
Ethnikos (Hellas) 1995
Panionios (Hellas) 1996–1998
SK Brann 1998–

Thorstein og Azar. Men får vi beholde alle, skal vi kunne tukte Rosenborg i år. De skal få slite litt. Skal vi klare å komme oss til Champions League må vi regelrett ha griseflaks. Alt må klaffe og de vi skal møte må ha en dårlig dag. Men det er helt klart mulig.

Når det gjelder spillerne, må vi komplementere hverandre. Vi må også ha spillere som har det i seg at de kan prøve å underholde. Vi trenger rett og slett fotballspillere, og kan ikke kjøpe etter meter eller fordi noen sparker langt eller hopper høyt.

Trener Fyllingen

Roy har også en minimal trenerkarriere

på gang. – Jeg trener Fyllingen sitt dame-lag sammen med Frode Hellesø, og det er gøy. Jeg er med bare for å hjelpe til litt, og de trener "bare" to ganger i uken, men det er utrolig givende å se når de blir bedre. Min jobb er vel først og fremst å hjelpe de beste der til å bli bedre, og det er en utrolig gøy følelse når de klarer å få til noe for første gang.

Gale supportere

Roy har i løpet av en lang karriere fått med seg mye. De særeste opplevelsene har han fra proftiden i Hellas. –Det var fullstendig kaos i Hellas. Det var en del kamper hvor supportere hoppet ut på banen og skulle "ta" spillere eller dom-

mere. De hiver steiner og flasker og skaper til tider en atmosfære som kan være nokså truende. Men det er drit gøy å spille foran en sånn atmosfære. I Norge er det egentlig Brann som skaper en atmosfære tilsvarende det beste man får lenger syd i Europa. Når jeg tenker tilbake på sølvkampen mot Molde, vet jeg at man ikke får en bedre atmosfære enn det et fullsatt Brann Stadion kan gi, og det er et stort kick. Det var utrolig deilig å levere varene, avslutter årets brannspiller, Roy Wassberg.

Av Per Arne Flatberg og Agnethe Paulsen

BST-kåringene

Brann Supporter Team har gjort det til en tradisjon å hvert år kåre årets spiller og årets supporter. I år spedde vi også på med årets unge spiller, samt en spesialpris til Tor Thodesen for å være en hyggelig fyr og ha gjort mye for klubben.

Årets spiller ble Roy Wassberg. Forklaringen på dette skulle være overflødig. Prisen for årets unge spiller gikk til Azar Karadas. Denne prisen skal hvert år gå til den spilleren innenfor aldersbestemte klasser som har imponert oss mest. Prisen for årets

supporter gikk til Magne Rosendahl som fra sin base i Oslo (!) så samtlige obligatoriske Brann-kamper i serie og euro-cup.

I eksil

Nok en sesong er over og hvilken sesong det har vært! Brann startet fantastisk og avsluttet på en glimrende måte, og jeg er ikke i tvil om at dersom de hadde klart å holde troppen mer skadefri og vært mindre plaget med sykdom ville vi kanskje klart å ta steget helt til topps. Men vi får bare smøre oss med tålmodighet og håpe at vi på denne tiden neste år kan sette Bergen på hode mens vi feirer førsteplassen i serien. Uansett; en sesong med mange gode (og et par dårlige) minner og når jeg skal plukke ut den kampen som jeg husker best er dette som vanlig ikke lett. Men en kamp skiller seg ut fra de andre og det er Branns hjemmekamp mot Rosenborg.

Jeg var på jobb i Göteborg som jeg hadde vært store deler av vårsesongen. De første kampene hadde jeg vært avhengig av tekstmeldinger fra kompisser, men en bergenser som studerte i Göteborg hadde tipset meg om at jeg kunne stikke innom sjømannskirken og se på TV der.

Så på kampdagen tok jeg taxi inn til sentrum for jeg regnet med at det ville være så mange bergensere og trøndere der at jeg ikke fikk parkeringsplass.

Men da jeg kom inn i lokalet et par minutter før kampstart var det ingen fotballsupportere å se. Jeg var alene der bortsett fra en og annen sjømann som ga seg katten i både fotball og TV, og presteassistenten. For de som aldri har vært inne i en sjømannskirke kan jeg fortelle at det ser ut som et hvilket som helst annet samlingslokale. Det var en kiosk hvor man kunne kjøpe digg og det var også et biljardbord. Og altså et TV med alle de norske kanalene.

Kampen startet og jeg klarte så vidt å undertrykke et brøl (man sitter tross alt i en kirke) da Christer Basma fullstendig upresset klarte å beine ballen i eget mål før det har gått ett minutt av kampen. Det må da være tidenes raskeste selvmål i Tippeligaen? De første 10 minuttene spiller Brann meget bra og jeg regner med at dette skal bli en lett seier. Men så scorer selvfølgelig Roar Strand og Brann detter litt sammen. Resten av omgangen er det ikke så mye å fortelle om. I pausen prøver jeg å roe nervene litt og presteassistenten spanderer vaffer og jeg ser fram til en spennende andre omgang.

Kampen går på TV2 og de må selvføl-

Flaggborgen på sølvkampen mot Molde

gelig vise nyheter og tjene litt penger i pausen så starten på andre omgang trekker ut. Men etter en halvtime fortsetter kampen. Og det er da det skjer. Det er ca. 10 minutter ut i andre omgang og Brann har fått corner. Jeg sitter fullstendig i min egen verden og følger spent med. Har hatt hjertet i halsen hele kampen. Det er mye verre å se på TV enn å være tilstede. Da kommer presteassistenten bort til meg og sier at nå stenger hun av TV. "HVA!", sier jeg, "ER DU SERIØS!!!!!!!" (Kan ikke akkurat si "Kødder du?" til en presteassistent....) Og det var hun gitt. Før ballen var kommet inn i feltet var TV'en avslått og jeg på gaten igjen. Klokken var nemlig blitt 21.30 og sjømannskirken skulle stenge for kvelden.

Og selvfølgelig så hadde jeg glemt igjen mobben på hotellrommet så det var ikke mulig å ringe NOEN for å høre hvordan det gikk. Gikk gate opp og gate ned for å finne taxi og klarte til slutt å finne en ledig en. Kom tilbake til hotellet og løp opp på rommet og prøvde å koble meg opp på Internet (hadde i befippelsen glemt hele mobilen). Fikk bare opptatt og ringte ned til resepsjonisten og skjellte ham ut for at ikke telefonen virket. Han prøvde å roe meg ned og ba meg ringe ned igjen til resepsjonen med nummeret utenfra for å

sjekke om telefonen virket. Det gjorde den selvfølgelig og jeg måtte litt flau si at problemet sikkert lå hos den svenske Internetleverandøren.

Nå var klokken blitt 22.15, kampen hadde vært ferdig i en halvtime og jeg visste fortsatt ikke var som hadde skjedd de siste 35 minuttene. Så fikk jeg en tekstmelding. Aaaahhh! ENDELIG skal jeg få vite resultatet. Men meldingen var fra en kompis som ville unnskyldte seg for ikke å ha holdt meg oppdatert. "Hei kjommi. bla bla bla Du vet vel resultatet. Jeg glemte mobilen hjemme, sorry!" NEI JEG VET IKKE RESULTATET!!!! Men nå hadde det gått opp for meg at jeg faktisk hadde en linje til verden utenfor så jeg ringte ham og fikk da ENDELIG vite resultatet. Og så viste det seg at jeg ikke hadde gått glipp av så mye. Så da så.

Men det er et godt tips å ta med seg at dersom man befinner seg i utlendighet når Brann spiller kamper som blir overført på TV, så er det lurt å sjekke ut om det finnes en sjømannskirke i den byen man er i. Man blir tatt i mot med åpne armer og får altså muligheten til å se kampen på TV. I hvert fall mesteparten av den...

– Tor Henrik von der Ohe

Sesongen 2000

Nok en sesong er over, og tradisjonen tro oppsummerer den 12. mann redaksjonen året som gikk med det som var "årets kamp" for hver enkelt av oss. Det trenger ikke ha vært den beste, mest fabelaktige, eller den viktigste, men den dagen i året som sitter igjen i hvert vårt minne. Len deg tilbake, prøv å mimre litt og kos deg med sesongminnene. Snart er det ny sesong...

Den første kampen

Etter to år som halvt Brann-patriot/supporter i den østlige delen av vårt vidstrakte land, bestemte jeg meg denne dagen, 16. mai 2000 for å ta steget fullt ut og gå på min første Brann-kamp noensinne. Jeg hadde lenge i forveien søkt om studiedag fra skolen og booket billetter på flyet mellom Oslo og Bergen. Du kan vel si at jeg gledet meg som et lite barn. Som sagt, dette var mitt første møte med Brann Stadion og Store Stå. Det var 18.520 tilskuere til stede og det er vel unødvendig å si at dette var en fantastisk opplevelse. Før kampstart kjøpte jeg, på oppfordring fra en venninne, min første supportereffekt – en solhatt med Brannlogo. Min venninne, som fra før av var en ivrig Brann-supporter, lærte meg fort de ulike navnene til spillere jeg ikke visste hvem var fra før og etter at Store Stå hadde brølt en sang “minst” to ganger satt de som klistret til hjernen min. Det eneste jeg husker fra selve kampen er at det stod 0–0 mellom Brann og Moss helt til de resterende ti minuttene. Etter at jeg fikk oppleve jubelen som brøt ut blant supporterne på Store Stå etter 1–0 scoringen av Thorstein og Azars 2–0 mål var jeg sikker i min sak. Stadion var definitivt et sted jeg ville besøke flere ganger.

Av Agnethe Paulsen

Då håpet vende tilbake

2000–sesongen vart ikkje så fylt av festfotball som proklamasjonane på forsesongen eller opningskampen mot Viking skulle tyda på. Men for ei Brannsjel er det likevel mange godbitar å velja blant. Bortekampen mot Rosenborg og omkampen så vel som sesongavslutninga mot Molde er klare kandidatar. Når eg skal velja meg eit spesielt høgdepunkt, så skal eg likevel vera meir original. For meg står bortekampen mot Lillestrøm i nest siste serieomgang som eit lite under.

Utagerende bruk av bluss etter sølvkampen mot Molde

Valet har litt med forventningane mine å gjera. Den nyare historia (som eg reduserer til dei tre forrige sesongane) minner meg om ein kamp med Brannovertak der sigeren glapp på slutten, ein traurig uavgjortkamp og eit trasig tap. På Stadion er det heller ikkje tett med suksesshistoriar mot Lillestrøm i heilt ny tid (ja, eg veit det er eit glimrande unntak!) Med andre ord: Forventningane mine var moderate, for å seia det mildt. Med Vikings tre poeng forsprang på Brann og betre målstatistikk, såg eg ikkje sjansane til seriesølv overvettes store.

Eg er ikkje overtruisk. Så når eg ikkje tok turen til Åråsen hadde det langt meir praktiske, arbeidsrelaterte grunnar enn tanken på at det kunne hjelpa at eg dette året ikkje var der. NRK tekst-TV og etter kvart TV2s Fotballekstra skulle vera ei mager erstatning. Då kampen omsider var i gang, fann eg meg i godt, men akk så lite Branninteressert selskap. (Eg må vedgå at fotballsympatiar ikkje er det einaste kriteriet eg vel vener etter.) Ein av dei var ein deppa Moldesupporter (Stabæk hadde slått Molde grundig dagen før) som var ute etter hemn over Start etter cupdramatikken og ynskte Sørlandsklubben nord og ned. Ein av dei andre var ihuga Vikingsupporter og dermed rival om sølvmedaljen. Resten av gjengen hadde meir uklare preferansar og såg si oppgåve i å hindra handgemeng mellom eldsjelene.

Som sagt: Forventningane mine var

ikkje høge. Når Magnus Powell gav Lillestøm leiinga midt i første omgang, var det i tråd med alt eg hadde frykta. Men likevel, akk, så surt! Eg treng vel knapt seia at Viking si tidlege leiing mot Moss ikkje gjorde saka betre. Og så lenge Brann låg under, hjelpte det lite at Moss utlikna mot Viking. Stemninga var høgaste hos karen som fryda seg over Start sine baklengsmål: Gleda over andre sine nederlag er jammen undervurdert! Men haka seig fleire hakk etter at Start utlikna tidleg i andre omgang.

Fotballsnakket vart meir og meir hørgrøysta etter kvart som TV2 kom med i konkurransen. Og endeleg vart det noko skikkeleg å jubla for: 1–1 til Brann. Og så Egil Ulfstein som målscoar! Dobbel grunn til jubel. Det var knapt nokon på laget eg meir unnte ei scoring som denne slitaren som hadde hatt så fin haustsesong. No var det som alt var mogeleg. Og eg hadde knapt sett meg ned på att før Kvisvik si perle hadde gjeve Brann føringa. Ved slike anledningar er eitt Brannskjerf altfor lite. Og søndagen skulle bli endå meir fullkomen for min del: Like før slutt scora Dagfinn Enerly. No var Brann å poeng med Viking og alt var brått blitt mogeleg.

Ja, alt vart mogeleg. Sølvkampen mot Molde vart den flottaste festforestilling ein kunne ynskja seg. Men for meg kom altså høgdepunktet søndagen før då håpet vende tilbake.

Åshild Samnøy

Skuffelsen

4-4 på Lerkendal. Det er lenge siden jeg har vært så langt nede etter en fotballkamp. Brann spilte en stor kamp. Roy var konge i forsvaret. Hassan regjerte midtbanen. Thorstein var dødelig i angrep. Vi ledet, og ledet og ledet. Trønderpakket scoret på overtid to ganger. Selv om vi spilte stort, tror jeg det var den dagen i Trøndelag jeg skjønnte at det ikke kom til å bli gull i år heller. Selv om vi var best var ikke det godt nok. Vi ble tatt igjen av tradisjoner og den flaksen du får av å ha vunnet serien så godt som hver eneste gang det siste tiåret. Lerkendal var som vanlig en ordentlig kjøp opplevelse. Været var ikke like pyton som det

pleier å være, men tribunen er like fæl, utsikten like begredelig og hjemmepublikummet... vel, de gjør vel så godt de kan. Samtidig er vi som vanlig altfor få til stede i trønderhovedstaden.

Sånn var det jeg tenkte da jeg gikk rundt i Trondheims stygge gater og så etter et vannhull. Jeg gikk og gikk, og ble mer og mer deprimert. Ikke bare hadde vi tapt to poeng på ufortjent vis, men siden det var sent søndag kveld, så det også ut til at alternativene for å få noe å drikke i siviliserte former var omtrent lik null.

Etter å ha prøvd det ene etter det andre, viste det seg at kjelleren på ærverdige Britannia hadde åpent for tørste Brann-supportere. Vi slo oss ned i en krok.

Ved bardisken var det soloshow. En

lett bedugget trønder, komplett med bart og det hele, kjørte imitasjoner over en lav sko, og humøret lettet betraktelig. Etterhvert lå vi langflate over bordet og flirte, og da vi også ble utstyrt med hver vår "trådløse mikrofon" i form av et bøyd sort sugerør og tok del i moroen var det bare å gi seg ende over. Stedet var i tillegg utrustet med en strøken gammel Wurlitzer med mye bra musikk, og kvelden ble reddet på sett og vis.

Men det er trist å gå rundt i Trondheim etter å ha "tapt" kampen 4-4, og jeg "vet" at jeg kanskje aldri får se en så god Brannkamp igjen. Men det er alltid neste sesong... Da skal vi virkelig mose trønderpakket på deres hjemmebane.

Av Per Arne Flatberg

Sensasjonell 16. mai

Den store dagen var endelig her! 16. mai var dagen jeg skulle ta med meg bestevenninna mi, som var nyfrelst Brann-supporter, på Stadion for å se hennes første Brannkamp live!

Etter å ha vært i Brannbutikken tre ganger, møtt en venninne, vært hjemom og hentet "Stadionuniformen" og plukket opp enda en venninne, bar det av sted i retning Bystasjonen for å møte den "nyfrelste".

Da vi omsider kom opp på "Staddaen", var stemningen allerede i full gang, og jeg følte på meg at dette kom til å bli en stor opplevelse for venninnen min. For meg også, men jeg hadde tross alt vært med på dette før, og var forberedt på en stemningsfull begivenhet som til slutt kom til å ende med tap...trodde jeg.

Kampen ble blåst i gang, og stemningen bare steg. Første omgang var vel egentlig ikke så mye å skryte av, og lagene gikk ikke så overraskende til pause på stillingen 0-0.

Andre omgang fortsatte som første endte, og ute i omgangen var stillingen fortsatt 0-0. Jeg begynte å bekymre meg over at dette kom til å ende med nok et unødvendig tap for klubben i mitt hjerte.

Vanligvis ville Store Stå begynt å bli ganske så utålmodig nå, men av en eller annen grunn forble stemningen forholdsvis høy. Det var akkurat som om alle tenkte at dersom stemningen forble høy, ville Brann til slutt vinne. Alle utenom pessimistiske meg.

JA!! Endelig! Thorstein Helstad kunne

bare danse i veg så mye han bare orket! 1-0 på "Staddaen" på selveste 16. mai fikk til og med de høye herrer på "Altanen" til å reise seg! Store Stå fikk målet de så lenge hadde ventet så tålmodig på og som de fortjente mer enn noe annet! Men siden det begynte å nærme seg slutten, var jeg mer redd for at vi ville få ett mål i mot, enn jeg var glad. For var det noe som var typisk Brann, så var det å rote bort seieren i sluttsekundene. Når bare noen få minutter gjenstod, begynte jeg å tro på seier, og jeg kan aldri få takket Azar Karadas nok for hans mål to minutter før full tid!

Noen minutter etter blåste dommeren av kampen, og stemningen bare fortsatte og fortsatte, og bare å se lille, søte Pål-Kristian Økland sveive rundt

på ett supporterflagg som hadde haglet ned på banen var bare helt utrolig!

Det som var trist med denne dagen, var at den nye juvelen vår, Hassan el Fakiri, tok farvel med Brann Stadion og Store Stå uten å få spille pga karantene. Som et lite plaster på såret gav jeg han det som jeg holdt aller kjærest, Brannskjerfet min far hadde kjøpt til meg første gang han tok meg med på Stadion!

Venninna mi, den "nyfrelste", hadde fått den perfekte start på "Stadion-livet", og jeg hadde for første gang som Brann-supporter fått oppleve hjemme-seier i en 16. mai kamp! Livet kunne ikke bli bedre!

Av Åse Norunn Oen

105,8 Sentrum — 106,7 Syd/Vest — 107,1 Nord/Vest

Alle Branns bortekamper
hører du på Radio1!

Partoutkort Store Stå 2001

Det drar seg mot ny sesong som kanskje blir stående som en av de mer spennende og innholdsrike på lenge. Med innhold som Champions League kvalifisering, spennende nye spillere, et uttalt mål om å kjempe i toppen fra Teitur, og mye mer, ser det ut til at vi supportere har mye å se frem til.

I den sammenheng er og blir Store Stå og BST et "must" for Brann og laget som helhet. Alle parter i Brannsystemet har helt klart uttalt at de trenger oss. De trenger den støtten vi gir under kamper og ellers. Vi har vist at uten støtten fra Store Stå, blir entusiasmen fra publikum på Stadion borte... Det store minuset for oss supportere i denne sammenheng, er at vi fortsatt ønsker å bli værende på Store Stå, men vi er vel alle etter hvert klar over problemene UEFA stiller i stand for oss når det da gjelder ståplasser i Europacup-sammenheng. Vi må bort fra Store Stå i disse kampene. Dette gjelder da i første rekke kvalifiseringskampene til CL, og etter hvert også videre kamper. Om det blir videre spill i CL eller ordinær Europacup vil tiden vise, men uansett må vi inneha plasser på en nummerert sittetribune. Som de fleste av dere sikkert har fått med seg, har alle "vanlige" partoutkortinnehavere fått et tilbud fra Brann om et såkalt fordelsprogram. (Grunnet en mye lavere prising på våre plas-

ser, får vi ikke med oss alle de fordelene som ligger på et ordinært partoutkort, men tilbudet om billig busstransport fra Gaia får vi med oss). Ordinære partoutkortplasser ble solgt med en frist 15. desember som garanterte plass i Europacup og til Cupfinale. Det som nå er særdeles viktig for oss, er å legge på bordet et stort nok antall solgte partoutkort på Store Stå overfor Brann, slik at vi kan få reservert mer eller mindre hele øvre Z-feltet på Hansa tribunen for oss til Europacup/CL-kvalik. Som kanskje en del har fått med seg hadde vi en frist på kjøp av partoutkort innen 15. januar. Dersom man kjøpte kortet sitt innen denne fristen, var man garantert plass på disse kampene. Grunnet at info fra BST er kommet sent ut til medlemmer som ikke har fått med seg denne fristen via internet/e-post og annonser i dagspresse, har vi nå fått forlenget denne fristen til 10. februar.

Dette skyldes ene og alene godvilje fra Brann sin side, og vi tar på oss skylden internt i styret for at ikke

god nok info er kommet ut til dere alle tidnok. Så vår oppfordring nå til dere alle som har tenkt dere på Store Stå i Gullsesongen 2001, er å kontakte Brannbutikken og skaffe dere partoutkortet snarest, og innen 10. februar.

Du kan også betale partoutkortet direkte på vedlagte innbetalingsgiro for medlemskapet ditt, men dette må da selvfølgelig være oss i hende innen fristen.

Fakta Partoutkort Store Stå sesongen 2001:

Partoutkort til Store Stå for neste sesong er til salgs i Brannbutikken. Prisen er som i år 2000: Kr. 850,- for voksne og kr. 500,- for barn under 16 år. Partoutkort på Store Stå er kun tilgjengelig for medlemmer i BST i 2001.

Ved kjøp av partoutkort frem til 10. februar er du garantert

- Forkjopsrett på billett til cupfinalen om Brann kommer dit
- Forkjopsrett på billett til Champions League/ Europacup-kampene på Stadion.

Medlemskap i BST 2001 koster kr. 150,- for voksne og 100,- for barn under 16 år.

Ved ikke å ha partoutkort, vil adgang til Store Stå koste deg kr. 1300,- i løpet av året dersom du går på alle ordinære hjemmekamper. Altså en besparelse på kr. 450,-

Så vakkert kan det være på Brann Stadion. Sørg for å sikre deg adgang med partoutkort!

Nye drakter!

Rett før d12m gikk i trykken fikk vi med oss bomben. Brann har inngått en avtale med Adidas om nye spesial-designete drakter for sesongen 2001. Hjemmedrakten blir rød og hvit (som seg hør og bør), og en helt ny fargekombinasjon på bortedraktene, svart og rød! Draktene er merket med "SKB – Authentic Licensed Product", og har innbrodert Brann-logo. Rykter fra Stadion går ut på at Teitur ønsker å spille ALLE bortekampene med den svarte og røde drakten. Mest sannsynlig blir de nye draktene leveringsklare i Brannbutikken i slutten av februar. Samtidig legger vi ut restpartiet av "Sølvdraktene" fra i fjor til en hyggelig pris i butikken. Bildene som her vises yter ikke drakten rettferdighet, da de ble tatt på meget kort varsel før d12m gikk i trykk. (Takk til Stine modell som stilte opp på kort varsel og uten krav om honorar.....)

Skråblikk på 2000-sesongen

Det begynte så bra! Seriemester allerede før seriestart. For så vidt ikke noe nytt i det, så denne gangen skulle vi forsøke en ny vri: Gå for seriegull på ordentlig! Optimismen var som alltid stor, og vi var allerede på god vei mot grønne skoger da vi knuste Viking 4-1 i åpningskampen på Stadda. Da vi så fikk med oss et poeng fra Lerkendal også, var vi kun noen få poeng unna mesterskapstittel.

Marcus Bakke – Et friskt pust

Det kom over 15.000 mennesker for å se Brann sikre tittelen med seier over Odd. Dessverre ble det bare 0-0, which was very Odd, så champagnen måtte vente. Vi kom imidlertid sterkt tilbake med seier over Start, which was good for a Start. Senere ble slag vunnet både i hytt og pine, og på selveste 16. mai kom høydepunktet: Vi slo Moss, og de nesten 19.000 fremmøtte kunne endelig feire det første seriegull på 37 år.

Interessen for engelsk fotball er stor i Bergen. Og det er ingen tvil om at opp-til flere av Branns spillere sikkert godt kunne tenke seg å spille fotball i utlandet. Om det var disse faktorene som ble avgjørende, vites ikke, men til vår store forbauselse sluttet ikke den norske ligaen rundt 17. mai-tider, slik ligaer gjerne gjør ute i den store verden. Ingen

hadde jo fortalt oss at Tippeligaen faktisk varte helt til oktober. Brann ble offer for en katastrofal kommunikasjonsvikt uten sidestykke i den katastrofale norske kommunikasjonsvikt-historie. Og det skal vel ikke mye skitten fantasi til å tenke seg at det var Fotballforbundet som stod bak dette hemmelighetskremmeriet.

Dermed ble det som alle bergensere trodde bare var en ubetydelig treningskamp på Nadderud, plutselig omgjort til å være et serieoppgjør på ramme alvor. Noe vi altså ikke fikk vite om før vi satt på flyet hjem igjen. Når det gjelder den kampen, må jeg innrømme at jeg lenge så faresignalene. Å slippe inn fire-fem mål på noen få minutter, trenger ikke nødvendigvis å være noe godt tegn, og

allerede på 1-6 begynte jeg å ane uråd. Da Stabæk siden la på til 1-7, skjønte jeg at det ville bli vanskelig å vinne denne kampen med utklassingssifre. For Brann altså!

Så var det EM og Brann var ikke med. Men det gjorde ikke så mye, for Branns spillere hadde lært seg noen triks på TV. 4-2 over araberne og 6-2 over vikingene på vilt fremmed gress, var ei å forakte. Men det skjedde andre ting denne sommeren, vi nok kommer til å erindre i lang tid etter at vi har blitt både gamle og senile:

Brann hadde, som seg hør og bør, vunnet 1-0 i Rosenes by og var fornøyd med det. Men gjestfrie Molde syntes det var for gale at Brann skulle reise hjem med bare ett plussmål. De tenkte vi kanskje kunne ha nytte av bedre målforskjell i tilfelle Viking skulle score på Nadderud i sluttminuttene av siste runde. Så i ren fair play ånd tilbød moldenserne seg å pynte på vår målprotokoll med en større og bedre seier. Brann ble nesten litt flau over generøsiteten fra Romsdal, så de takket nei og syntes at 1-0 "var så altfor mye". Dessuten trodde ikke de røde at Viking ville score i sluttminuttene på Nadderud uansett. Molde insisterte likevel på å gi Brann et bedre resultat enn simple 1-0, og fikk etter hvert Fotballforbundet til å overtale Brann som motvillig til slutt måtte ta i mot et ekstra plussmål. 3-1.

Cupen er et kapittel for seg selv, men jeg nøyer meg med et lite avsnitt. Det skjedde vel ikke så mye annet enn at vi som takk for Moldes generøsitet hva målforskjell angår, ga dem muligheten til å dumme seg ut med dommerkortene i kvartfinalen. Det kunne vært oss, men siden Molde jazzet inn en 3-0-seier over oss i 4. runde, slapp vi unna den fadesen.

Så fulgte en periode med mye spy og gørr. Brann skulle møte Vålerengen i tiggerstaden, men flere av de inviterte kunne ikke komme grunnet sykdom. Brann måtte derfor spille med reserve-juniorlaget, men syntes det var for gale å lure østlendingene til å tro at de ville møte et dårlig lag av den grunn. Det er ikke pent å lure folk, og det hadde jo vært dumt hvis man i Oslo trodde at man med enkelthet kunne slå Brann C,

og av den grunn ville spille for halv maskin. Derfor ville Brann utsette kampen. Et annet moment er at Brann i ren fair play ånd ville skåne Vålerengen for ydmykelsen det er å tape for et reserveguttelag. All erfaring tilsa jo at Brann ville vinne uansett, og da måtte det jo være mindre fornedrende å bli slått av førstelaget. Men Fotballforbundet var visst gått lei av fair play, så de lot likegodt Vålerengen bli ydmyket. Brann hadde jo tross alt 4–5 reservesmåguttespillere som klarte å sitte oppreist på do. I en av pausene mellom do–besøkene kom spilleren med stallens fineste fornavn og trillet inn det ene målet vi trengte for å seile inn vår sjette strake seier mot denne lett komiske gjengen fra hovedstaden. Til tross for lange dokøer i Brann–garderoben, var vel Vålerengen (med en kommende Brann–spiller i førerdoset) de eneste som dreit seg ut denne kvelden.

Internasjonalt slo vi først ut et tullelag fra tullelandet Latvia. Deretter gikk turen til høyst alvorlige Sveits. Vi slapp inn tre mål der nede, men var heldige og fikk med oss to bortemål til returoppgjøret i Bergen. Flere bortemål var det ikke plass til på flyet, og målene var faktisk så svære at svære Svante pent måtte bli igjen i Zürich. I rent raseri over dette, slo han albuen ut av ledd. Det var imidlertid ingen herberger åpne

Brann spilte også fotball i 2000

i Sveits' største by, så han måtte finne seg i å overnatte på et sykehus. Det er mulig han fant seg en snerten sykepleier der nede, for vi så ikke mer til ham på en måned...

Sveitsere er et folkeslag som er kjent for å være ordentlige i det de bedriver med. Derfor hadde de vært kløktige nok til å bestille et svært fly som både fikk plass til alle spillerne, og alle målene de lagde i Bergen. De fikk forresten med seg et videre avansement også, så det var nok neppe et sjøfly!

Da vi på slutten av sesongen skulle ta toget hjem fra Lillestrøm, viste det seg at gulltoget visstnok hadde gått i retning

Dovrefjell, så vi fikk nøye oss med sølvvognene. Og sølvet klarte vi etter å ha blitt totalt avskrevet i kampen om Mesterliga–kvalik og annen moro. Vi slo Molde 4–0, Viking klarte da heller ikke å score i sluttminuttene, og hele byen stod på hodet. (Jeg koddet ikke! Ulriken var nederst!) Dermed skulle alt ligge til rette for at vi i april stiller som favoritter til å vinne både serie, cup og gruppespill i Champions League. Vi har trodd på gull før, men i 2001 får vi det. Selvfølgelig! Utrolig!

Alexander Osdal

BA
B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

SK Brann – Gullse

esongen 2001

16-4	Brann-Moss	Brann Stadion
22-4	Tromsø-Brann	Alfheim
29-4	Brann-Bryne	Brann Stadion
2-5	Strømsgodset-Brann	Marienlyst
6-5	Brann-Sogndal	Brann Stadion
13-5	Odd Grenland-Brann	Odd Stadion
16-5	Brann-Lyn	Brann Stadion
20-5	Lillestrøm-Brann	Åråsen
24-5	Brann-Stabæk	Brann Stadion
10-6	Brann-Bodø/Glimt	Brann Stadion
17-6	Viking-Brann	Stavanger Stadion
24-6	Brann-Molde	Brann Stadion
1-7	Rosenborg-Brann	Lerkendal
8-7	Moss-Brann	Melløs
22-7	Brann-Tromsø	Brann Stadion
29-7	Bryne-Brann	Bryne Stadion
5-8	Brann-Strømsgodset	Brann Stadion
12-8	Sogndal-Brann	Fosshaugane
19-8	Brann-Odd Grenland	Brann Stadion
26-8	Lyn-Brann	Ullevaal
2-9	Brann-Lillestrøm	Brann Stadion
16-9	Stabæk-Brann	Nadderud
30-9	Bodø/Glimt-Brann	Aspmyra
14-10	Brann-Viking	Brann Stadion
21-10	Molde-Brann	Molde Stadion
28-10	Brann-Rosenborg	Brann Stadion

BRANN

“ Han har den hele vide Bergen i sin hånd ”

Teitur – en mann som tør!

” Han har den hele vide verden i sin hånd, han heter Teitur Thordarson,” syng Brann-supportarane. Teitur Thordarson vart populær første gong han trenar Brann og etter sølvmedaljen i årets sesong rungar hyllingsverset endå sterkare. Teitur synest songen er kjempefin, men tek elles all viraken med ro og har framleis bakkekontakt då d12m møter han dagen etter sølvfesten. Sjølv gjeikk han tidleg heim frå festen, men har ingen problem med at spelarane må sova ut denne måndagen.

– Korleis vil du oppsummera sesongen?
– Me byrja med omlegging av spelestilen
– noko som vanlegvis tek tid, men her sat det nesten med ein gong. Spelarane var mottakelege, samstundes som dei jobba hardt, noko som la grunnlaget for resten av sesongen. Resultata vart også gode på forsesongen. Sjølv sagt såg me små blemmer i forhold til den nye måten å spela på. Vår spelestil stiller

større krav til spelarane og er meir risikabel, for eksempel når ein misser ballen i farlege posisjonar. Men alt i alt stod laget fram solid ved seriestarten, meiner trenaren.

Godt grunnlag

– Det hjelpte oss godt å få ein pangstart mot Viking og ein god kamp mot Rosenborg. Eg opplevde at spelemåten sat, og spelarane gjorde få taktiske feil. Eg har før kome ny til eit lag og endra spelestil, men eg har aldri tidlegare opplevd ein klubb der omlegginga har fungert etter så kort tid. Dette set eg i samanheng med at det har vore gjort ein god jobb før eg kom – ikkje minst taktisk og defensivt; gutane har vore disiplinerte, slår Teitur fast.

Første halvdel av sesongen var Brann på eit svært høgt nivå, faktisk i overkant av det ein kunne forventa, men desto hyggelegare. Men etter kvart opplevde me at spelarane si fysiske form dabba noko av; dette registrerte me i veka før

Stabækkampen. Eg tilskriv det først og fremst det ekstremt tette kampprogrammet: Me fekk ikkje tid til å trenar. Alt me rakk var kampar og restitusjon, påpeikar han.

Salmonella

– Me køyrde opp på ny etter EM-pausen. Men då var det like hardt kampprogram og heller ikkje tid til å vedlikehalda forma. Dessutan dukka salmonella-epidemien opp, noko som plaga troppen meir og mindre i to månader. Bodø/Glimt-kampen midt i august viste oss tydeleg at det var noko som ikkje stemte. Men me opplevde også at mannskapet ikkje greidde yta sitt vanlege på trening, fortel han.

Så vart omsider diagnosen stilt. Men Teitur stiller seg tvilande til at smitten kom frå Aust-Europa. – Tor (Todesen) var ein av dei første som vart sjuk – han hadde same symptoma som dei andre fekk – og han vart sjuk før me drog til Aust-Europa. I Latvia møtte me dessu-

tan topp forhold på alle vis, slår han fast.

– I oppfølginga av salmonella-epidemi-
en opplevde me ei rekkje skadepro-
blem. Teitur erkjenner at fleire andre eli-
teserielag har hatt verre skadeproblem
enn Brann når ein reknar i tal på spela-
rar. Brann sitt problem var at sentrale
spelarar var skadde. I periodar har
Teitur faktisk slite med å stilla fullt lag.
Det seier sitt om korleis situasjonen
hadde vore at han varsla tilnærma fullt
lag mot Lillestrøm – då var berre fem
spelarar skadde.

Men til meir skadeproblema avtok
utover sesongen, til meir nøgd har
Teitur vorte med spelet. – No på slutten
har endeleg laget byrja å fungera att,
seier han og ynskjer at det var fleire
kampar att.

Hassan forsvann

– Somme seier at det var feil å byggja så
mykje av spelet rundt Hassan, når ein
ved sesongstart visst at han vart seld?

– Det var ingen andre måtar å gjera
det på. På forseseongen visste me ikkje
om at han kom til å verta seld. Når salet
var eit faktum, så ville det vera idiotisk
ikkje å bruka ein av Norges beste midt-
banespelarar berre fordi me ikkje fekk
ha han heile sesongen. Sjølv om det
butta meir mot då han for, så vurderte
me ikkje å henta han tilbake frå benke-
tilveret i Monaco. For det første ville
ikkje økonomien tillate det. For det
andre ville det vore eit feil signal over-
for dei andre spelarane.

– Kven har særleg vore ei positiv over-
rasking for deg denne sesongen?

Ulfstein imponerte

– Då vil eg først og fremst trekkja fram

Egil Ulfstein. Han spelar ikkje ein kamp
heile våren, men held seg lojalt til dette
og arbeider hardt. Så kjem han inn, for
deretter å verta flytta over i ei ny rolle
– der han held fram med å gjera det
bra. Dette er imponerende; det tyder på
karakter og vilje til å innretta seg. Han
har vore eit føredøme og ei positiv
overrasking på alle måtar: både sports-
leg og ved sin fine oppførsel. Teitur er
over seg av lovord.

Men han trekkjer også fram spissane: –
Thorstein: sjølv om prestasjonane har
svinga noko, så har han aldri falle ned på
noko lavmål, men vore jamt god. Og
Azar: det han kan visa er berre fantas-
tisk; den måten han kam bruka både
beina og hovudet... Desse to, dei er
berre dødelege for motstandaren. Eg
har aldri før sett dei så gode saman,
seier Teitur og mimrar over gårsdagens
sølvkamp.

Azar seinka skuldrane

Teitur er oppteken av å få fram at unge
spelarar vil vera variable i form.

– Somme ville ha det til at det var nokon
motsetnad mellom meg og Azar då eg
ikkje brukte han på forseseongen. Men
det stemmer ikkje. Han var rett og slett
ikkje i god nok form, og då hadde me
ikkje "råd" til å bruka han. Azar stilte så
enorme krav til seg sjølv. Men me tok
oss ein prat, der eg prøvde å forklara at
svingande prestasjonar var normalt og
at han ikkje måtte stilla så store krav til
seg sjølv. Eg trur det hjelpte han til å
seinka skuldrane. Eg var ikkje i tvil om
at han ville koma tilbake, slår Teitur fast.

Teitur ser det som verdfullt at ikkje
minst unge spelarar kan fora hjernen
med anna enn fotball. – Det er viktig å

engasjera seg i noko utanfor trening, å
ha andre interesser som kan ta av for
presset i periodar, meiner han, men inn-
ser at det ikkje er enkelt å ta fatt på
bøkene etter avslutta treningsøkt når
kroppen er trøtt og ein aller helst vil
sova.

Trenaren meiner også at unge spelarar
må få tid til å venna seg til eliteserien-
vået; det er naturleg at dette tek tid.
Samstundes er spelarane ulike; somme
tenkjer meir enn andre på om dei luk-
kast eller mislukkast, meiner han. Når
han bytte ut Alex Valencia på ein dårleg
dag i bortekampen mot Odd, så grunn-
gjev han det med at han ville spara han
for rundjuling i media. Men han er full av
lovord over Alex sin framgang og det
store potensialet han har. Like eins skryt-
ter han over Marcus Bakke si raske til-
venning til eliteserienivået.

Teitur har ikkje så mange orda om dei
negative overraskingane i sesongen. Han
har snakka frå seg om alt "tullet" og er
ferdig – både med sjukdommen og
omkampepisoden, som han karakterise-
rer som uhørt. Likevel innrømmer han
at han var utruleg irritert då saka ver-
serte. At ein dommarfeil skulle føra til
omkamp, forstår han framleis ikkje, og
meiner at NFF har gjort fleire merkver-
dige avgjerder også for andre lag.

"Fantastisk samhold"

Verkeleg pratsam vert Teitur igjen når
han snakkar om Brannlaget som gruppe:
– Eg er kjempenøgd med dette laget.
Dei er ei fin gruppe med ein fantastisk
tone. Her er det ikkje eldre mot yngre
eller klikkvesen. Det er aldri enkelt når
mange unge spelarar skal inn på laget.
Då vil alltid treningsnivået falla i første
omgang. Men dei etablerte spelarane
har aldri klaga. Tvert i mot har dei vore
svært flinke til å inkludera dei yngre
spelarane. Laget står fram som ei homo-
gen gruppe som utmerkar seg ved det
gode samholdet, seier Teitur og slår fast
at han aldri har vore bort i ein tropp
som har vore så godt samansveisa. Ein
del av æra for dette tilskriv han sterke
leiartypar som Per Ove og Svante.

– Kvifor er ikkje Svante kaptein på
laget?

– Eg såg ingen grunn til å byta kaptein
så lenge Arne Vidar har gjort jobben.
Svante har vore ein fin vikar når Arne
Vidar har vore ute. Eg hadde endra der-
som eg følte at det trongst. Svante er
ein pådrivar og står på og jobbar, anten
han er kaptein eller ikkje. Slike gode
pådrivarar har laget også i Arne Vidar,
Roy og Mons Ivar. Hassan hadde også

den eigenskapen, meiner han.

Sjølvs om Teitur ser seg ferdig med omkampsa og irritasjonen over Norges Fotballforbund, så prøver d12m å dra han utpå litt til: – Har NFF utspela si rolle i toppfotballen?

”NFF heng ikkje med”

– På den måten dei no arbeider på: ja. NFF har ikkje følgt med i utviklinga. Ein har hatt profesjonelle klubbar i sju-åtte år i Noreg, men forbundet driv arbeidet sitt i same takt som før. Som eit eksempel enmner han at då eliteserien gjekk for fullt etter EM-pausen, så var det ingen folk på jobb i NFF som kunne avgjera eventuelle disiplinærsaker. Alle var på ferie. Og i tilfelle utvising, så bør det vera ein komite som ser på saka på ny. Sjølve utvisinga kan ikkje omgjeraast. Men spelaren bør få høve til å forsvare seg, og det kan eventuelt takast ny avgjerd om karante. Slike reglar er ein logisk konsekvens av at spelarane har fotballen som yrke. Her heng ikkje NFF med i overgangen til profesjonell fotball, meiner Teitur.

– Korleis vurderer du dommarane?

– Kvaliteten er svært varierande. I somme kampar er det slett ikkje bra. Ein del dommarar er for opphengt i

småting og gjev gult kort for den minste ting. Det er mykje lettare å få gult kort i den norske eliteserien enn på toppnivå ute i Europa, meiner han og viser til si eiga erfaring med det estiske landslaget. Men han vil gjerne ha fram at det også finst svært gode dommarar – og då meiner han først og fremst

”glimt-i-augo-typen”. Den hårsåre typen som føler trong til å markera at dei er kongar, har han mindre sans for.

– Kva kamp er det mest positive minnet frå sesongen?

Rana av Rosenberg

– Det er klart kampen mot Rosenberg på Lerkendal. Då storspela me i 90 minuttar. Og det opplevdest som eit ran då Rosenberg utlikna på overtid. Dette er utan tvil den mest komplette kampen me har spela denne sesongen.

– Det mest negative minnet?

Her nøler Teitur litt meir og kjem omsider dragande med tapa på heimebane mot Bodø/Glimt og Lillestrøm. Her er det tydeleg fortrenging ute og går. På direkte spørsmål lyt Nadderud-nederlaget endå ein gong fram i lyset: – Dette var eit utklassing som me skjemma over. Me har inga orsaking for dette, seier Teitur og legg

seg fullstendig flat.

Han er også oppteken av at spelarane hadde feil innstilling i bortekampen mot Bodø/Glimt. Og den tanken at det er visse arenaer som er ekstra vanskelege, det avfeiær han som ein tulle tankemåte.

– Kva er sesongens flottaste Brannmål?

– Fram til i går var det eitt av Thorstein sine mål borte mot Viking favoritten. Frå 15 meter og skrått hald skrudde han ballen inn oppe i krysset. Men etter gårldagens kamp må dette dela førsteplassen med Azars andre scoring. Azar klinkar til på eit praktinnlegg frå Marcus Bakke. Slik ynskjer eg at Brann skal spela, slår han fast.

– Kvifor tok ikkje Brann gull denne sesongen?

Større stabilitet

– Me må erkjenne at Rosenberg enno er nokre strå kvassare. Sjølvs om me kan slåss mot dei i enkeltkampar, så har Rosenberg vore jamnare og ikkje gått på same sorten blemmer som me har gjort. Korleis det ville enda om me hadde sleppt sjukdomsperioden, det vert reint hypotetisk. Me ville garantert hatt fleire poeng, men kanskje

Sølvfesten 2000

“Alle” var der og feiret.
Lenge. Det ble en legenda-
risk sølvfest på Maxime. Her
er noen av våre inntrykk.

Rosenborg også ville hatt fleire? For å få til større stabilitet i Brann, så må me luka bort førehandsbestemte tap á la Tromsø og me må prestera jamnare. Til vårt forsvar må det seiast at me har brukt meir urutinerte spelarar enn Rosenborg. Medan dei har invester spelarar for 25 millionar kroner, har me måtta seld spelar for ti millionar.

– Kva er utfordringane før neste sesong?

– Me har mange unge spelarar som det vert spanande å følgja utviklinga til; fleire av dei kan få eit kjempeløft. Men klubben sin situasjon er den at me truleg må avgje 1–2 av våre beste spelarar. På plussida vil me få betre treningstilhøve enn nokon gong her i Bergen. Dermed kan me trenar kvalitet som aldri før. Når me trenar på Nymarksgrusen i storstorm, så vert treningane ei stadig jakt etter ballane – langt utanfor banen. No gler me oss til innandørs trening på god bane. Sjølv om det enno ikkje er full avklaring kring bruk av storhallen, så håpar me på gode høve til å trenar taktiske og tekniske detaljar.

– Men korleis er Brann sine sjansar i Champions League-kvalifiseringa når toppspelarane skal seljast?

”Redusera ambisjonane midlertidig”

– Me hadde heilt klart stått betre rusta dersom me kunne behalda alle spelarane. Spørsmålet er likevel om klubben vil overleva utan spelarsal. Dersom eg kunne bestemma, ville eg gjerne ha alle saman. I eit langsiktig perspektiv er det likevel viktigare å friskmelda klubben økonomisk – slik at ein verkeleg kan satsa. Då kan ein verta nøydd til å redusera dei sportslege ambisjonane på kort sikt. Klubben er i ein slik naudsituasjon at alle tilbod må vurderast. Då kan ein diverre ikkje seia at somme spelarar ikkje er til sals. For min del vil eg velja ikkje å bruka krefter på å tenkja på dette. I staden vil eg arbeida med den troppen eg til ei kvar tid har tilgjengeleg. Dette lærte eg noko om i Estland. I utgangspunktet var berre 20 estiske spelarar tilgjengeleg. Etter kvart henta eg fram fleire unge spelarar, og i den troppen som berre var ei hårsbreidd frå å spela EM-kvalifisering (play-off) mot England på Wembley, var åtte av spelarane under 20 år. Denne erfaringa gjer at eg kanskje ikkje ser så mørkt på situasjonen med spelarsal som mange andre.

– Korleis vurderer du rekrutteringarbeidet i Bergensregionen?

– Her er utruleg mange talent – og

likeeins svært mange klubbar og mykje fotball. Me arbeider mykje med å oppdatera oss på kva som finst: Me ser mest moglege kampar og har ulike talenttiltak der me arrangerer kamp eller samlingar for spesielt interessante spelarar – anten me har sett dei sjølve eller vorte tipsa om dei.

Nye tilvekstar

Når det gjeld tilvekst i Brann sin a–stall, så håpar Teitur på ein avtale om Endre Hansen frå Åsane, som han karakteriserer som ein vingspelar han likar godt og som han håpar får ei fin utvikling. Avtalen med Joachim Walltin håpar han like eins snart er i boks – også formelt. Han nemner dessutan at Petter Andreassen er flytta permanent opp i a–stallen i løpet av hausten. Frå u–laget har han store forventningar til Per Mikkel Haldorsen og Knut Walde, begge karakteriserer han som kjempetalent. Desse to skal trenar med a–laget frametter og vert vurdert for opprykk i sesongoppkøyringa.

Den smule kritikk som har kome mot Austlandsimportane til Brann, tek ikkje Teitur så tungt. Både Ivar Rønningen og Marcus Bakke har vist at dei er gode nok. Dessutan har begge vore nesten gratis. Sjølv om nærområdet er Branns førsteval, så vil Teitur aldri nøla med å henta ein god spelar frå fjernare område.

Teitur vedgår at forholde rundt Trond Egil Soltvedt vart undersøkte midtvegs i sesongen, men at dette aldri kom til alvor. Både lønsnivå og alder ville vore faktorar som i så fall ville tala mot ein overgang, meiner han. Då stiller han seg meir open for ein eventuell retur for Lars Bakkerud, men meiner at ”det passar så bra” aldri er argument nok og vil vurdere heile situasjonen før noko slikt vert bestemt. Han reknar med at både Svante og Magnus vil forsvinna i løpet av eller etter neste sesong. Brann har ikkje råd til å forlenga kontraktane. Svante sjølv har ambisjonar om Europaspel, og sjølv om dette er ein spelartype han nødig vil avgje, så synest han Svante fortener ein slik sjanse. Teitur har sjølv gode minne frå si eiga aktive spelarkarriere og unner gjerne andre det same.

Ingen massakre

Men Teitur varslar ikkje dei store endringane før neste sesong. I det store og heile er han svært nøgd med troppen. Nokon ”massakre” á la 1988 – då kan kvitta seg med halve laget – ser han slett ikkje for seg. – Me har nokre yngre

spelarar som må hjelpast til eit betre kamptilbod enn det andrelaget kan gje dei, men det er vel alt, trur han.

Når det gjeld forholdet til forgjengaren Harald Aabrekk, så meiner Teitur at motsetnadene her er resultat av ei medievinkling. – Eg har aldri sagt at eg ikkje vil ha Harald tilbake. Eg vil forhalda meg til det klubben bestemmer og har ingen ting eg skulle ha sagt i den saka, slår han fast. Teitur føler at han ikkje kjenner seg att i at det skal vera ein isfront mellom dei to. – Det stemmer ikkje at han har ringt meg. Me har hatt lite kontakt. Det einaste var etter at eg offentleg etterlyste å bli spurt om Thorstein og Hassan i landslagsdiskusjonen; då ringde Harald Aabrekk og meinte at utspelet mitt var illojalt og at det var uforsvarleg å uttala seg, fortel Teitur.

Teitur gjev også uttrykk for at han har problem med å forstå kva som ligg i det å vera spelarutviklar. Kva er du me? Er me ikkje det alle saman, utan at me kallar det noko spesielt? undrar han.

På spørsmål om det er tilstrekkeleg med han sjølv og Tor (Todesen) i trenarteamet, meiner han at det vil vera ynskjeleg å få inn ein keepertrenar. Tor har teke seg av denne oppgåva, men han ynskjer meir tid til assistentoppgåver.

– Vil du seia noko om kva som førte til at du valde å slutta sist du trenar Brann?

– Det har eg no lagt bak meg. Det var masse forbaska tull, illojalitet og bak–ryggen–greier. Til slutt var det ei konkret sak som utløyste avgjerda mi, seier han og ynskjer ikkje å gå i detaljar.

Men sølvsesongen ynskjer han ikkje så fort å verta ferdig med. For fotballhungrige Brannsupportarar som synest neste sesong er lysår unna, lokkar han med meir fotball enn nokon gong i sesongoppkøyringa – dette vert ein av konsekvensane av den nye storhallen.

Av Åshild Samnøy og Per Arne Flatberg

Supporternes websteder

den 12. mann har vurdert alle de offisielle websidene til supporterklubbene i tippeligaen. Vi har også rangert dem etter hvilke som er best og verst. Det som er blitt lagt vekt på er hvor bra oppdaterte de er, hvilken informasjon man kan forvente seg av dem.

14. Isberget (www.isberget.com)

Denne siden havnet på siste plass ganske enkelt fordi den ikke er i bruk for tiden. Eller som de selv sier det: "Gått i dvale"

13. Kraakevingen (www.mossfk.no/kraakevingen/)

En skuffende side uten lenker, ingen info, ingen bilder, ingenting! Det eneste positive her må vere layouten og bruk av farger.

12. Brann Supporter Team (www.bst.no)

Dette er en side som er svært sjeldent oppdatert. Her kan man blant annet

finne info om medlemskap og Branns guttelag. Det er ganske bra tifo-bilder, nedlastingsmuligheter av mp3-filer og terminlister for alle Branns lag. Det er full mulighet for å ytre din mening om BST og komme med forslag til eventuelle forbedringer, og det er enkelt å kontakte personene i styre og stell.

11. Glimtsupporter (www.glimtsupporter.no)

Den informasjonen du trenger om medlemskap, supporterinfo, bestilling av supporterutstyr og sanger finner du her. Det som er litt uvanlig i forhold til mange andre sider, er at man kan finne "supporterskikk" her! Ellers finner man sangtekster, mp3-filer og terminliste. Mangel av turinfo trekker ned.

10. Klanen (www.klanen.no)

På Klanens hjemmeside kan du blant annet finne informasjon om turer, tifo, medlemskap, Klanen som forening, Klans-styret, Ullevaall Stadion og andre VIF-fanziner. Det er også mulighet for hver enkelt å ytre sin mening om Klanen og VIF. En helt ok side, dårlig oppdatering, og mangel av bilder og sanger trekker noe ned.

9. Tornekrattet (www.tornekrattet.com)

Enkel og ryddig forside der du kan finne ut det du lurer på om turer, medlemskap og medlemsbladet. Du finner også sanger, bildegalleri, linker og kamppreferater. Helt enkelt – helt ok!

8. Kanarifansen (www.kanari-fansen.com)

Oppdateringen på denne siden er dårlig grunnet arbeid med ny side. Layouten her trekker veldig opp! Bruk av farger og ellers ganske ok orden her. Informasjonen du kan vente deg å finne her er medlemskap, sanger, tifo og andre fanziner. Ellers finner man kamppreferater og bildegalleri.

7. Vikinghordene (www.vikinghordene.com)

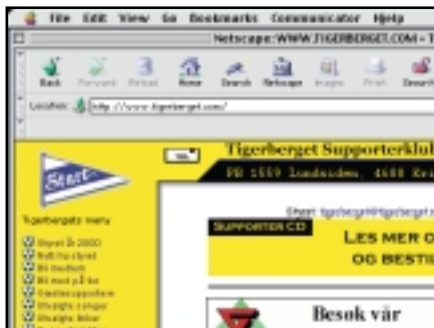
Helt ok side som er ganske bra oppdatert. Bra info om turer, styret, supporterutstyr. Medlemsinformasjon kunne vert bedre. Man finner også sanger.

6. Tigerberget (www.tigerberget.com)

Generelt sett en meget bra side. Her finner du blant annet informasjon om styret, medlemskap, turer og sanger. Også her er det mulig å laste ned mp3-filer. Oppdatering på nyheter kunne vert bedre, men ellers får du den

informasjonen du trenger som Start-supporter. Det som trekker veldig opp her er at de har lagt ut info som kan være nyttig for besøkende tilskue-
re!! Meget bra!

5. B-Gjengen (www.b-gjengen.com)

Her finner vi en fargerik og bra oppdatert side der vi kan finne nyheter, info om styre, medlemskap, Bryne Stadion, Bryne FK, A-stallen og alt om ligaen 2000. Det som trekker ned her er mangel av bilder og sanger. Ellers en bra og ryddig side.

4. Odd'rane (home.enter.vg/invader/oddrane/)

Dette er en side som er ganske bra oppdatert om hva som skjer i og rundt Odd/Grennland og klubbens supportere. Her finner man den informasjonen man trenger som Odd-supporter, om styre, spillere, klubben, supporter-baren og Odd Stadion. Man kan finne sangtekster og mp3-filer og det er muligheter for å bestille supporter-effekter fra

denne siden. Det som imponerer mest med denne siden er at det er mulig å lese spillernes egne kommentarer til hva som skjer i og rundt klubben. Bra!!

3. Maakeberget (<http://home.online.no/~gmisje/maakeberg.htm>)

Fargerik og bra layout som er enkel å forstå. Den informasjonen du trenger som Haugesund-supporter finner du her! Ellers ryddig og grei side med egen sidesak til F.K. Haugesund.

2. Berget det blaa (www.blaa.org)

Dette er en meget bra gjennomført side der man finner klubb-fakta, historikk, info om Stabæks Stadion, spillere, turarrangementer, butikk, medlemskap og tifo informasjon, tur-referater, terminlister, oversikt over fjorårets serie, oversikt over andre fanziner, nyhetsarkiv, sanger og presentasjon av styret! Meget bra! Ryddig og enkel å finne frem i!

1. Kjernen (www.kjernen.com)

Dette er en side som er bra oppdatert om hva som skjer i og rundt klubben. Her finner man informasjon om blandt annet styre stell, billetter, medlemskap, turarrangementer, salg av effekter og om div fanziner. Man kan også finne sangtekster og mp3-filer av supporter-sangene samt et bildegalleri. Denne siden gir deg all den informasjonen du trenger som RBK-supporter + at den har en side for bortefans der det vises kart av bydelen og de forskjellige uteste-

dene samt priser! RBK satser internasjonalt også her; denne siden finner du også på engelsk!!

Det finnes også en mengde Brann-relaterte websider på Internett. Vi har tatt en rask kikk på noen av dem.

Appostlenes Røde Gærninger (come.to/arg)

Her finner man generell informasjon om ARG og SK Brann, nyheter, bilder, kalender og sesongen 2000.

Brann Support (brann.support.no)

En nyhetsside som oppdateres daglig med kommentarer, nyheter, multimedia, bilder og medienker

Helges Brannside (home.online.no/~njaasta/brann/)

Her finner man informasjon om Brann, Helge og ellers hans personlige forhold til Brann.

Kjellmos Brannside (home.online.no/~mhjartoe/brann/)

Bilder, reisebilder, statistikk, linker, infor om puber og referat fra store kamper er noe av det man kan vente seg å finne her.

JKnuts Hjemmeside (home.c2i.net/loene/brann.htm)

Terminliste m/resultater, spillerne sesongen 2000 og bilder fra kampene er

noe av det denne siden kan by på.

Barten (www.uib.no/People/sspbdb/barten.htm)

Velkomsthilsenen på denne siden sier det meste: "Ditt forum for mektige mustasjer, fanatisk fotballprat, hylling av Hasund og begredelige bokstavrim"

Brann ASA (www.brannasa.no)

Denne siden byr på strategi, handlingsplaner 99/00, informasjon om organisa-

sjonen, meldinger, prognose, budsjett, regnskap, generalforsamlinger og aksjonærer.

SK Branns Hjemmeside (www.brann.no)

På denne siden finner du kort sagt alt du trenger å vite om Sportsklubben Brann.

Av Åse-Norunn Oen

BA

B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

Meg, Mr Muscle og Brann stadion

Det begynte i sommer. Jeg gikk rundt og lurte på hvordan det ville være å jobbe på Stadion, men etter en stund glemte jeg dethelt til læreren min sa at vi skulle ha en "arbeidsuke" i begynnelsen av oktober. Du kan nok si at jeg ble litt skuffet da jeg fikk vite at den uken bare var 2 dager – men jaja.....

Uansett, jeg fikk pappa til å snakke med Jan Erik, og pappa sa at vi (en venninne og jeg) kunne bli satt til alt slags arbeid, og det ble vi!

Den første dagen på jobb (mandag 02.10) vil bli husket ganske lenge som den dagen da jeg plukket boss på Stadion. Det var kamp mot Haugesund på søndagen, og dagen etter kamp..... Jippi! Først var det ut og plukke rundt Stadion, og du vil ikke tro meg hvis jeg forteller hva jeg fant. Så var det Klokkesvingen + bortesupporterfeltet. Disse to stedene var piece of kakebit i forhold til "Store Stå"! For å si det sånn : Sett et hekkested for måser? Vel, dette var omtrent sånn bortsett fra at det var colabokser istedenfor måser. Jeg var veldig glad for at det ikke hadde vært tifo på den kampen.

Etter "Store Stå" var det lunsj. Mens vi satt og diskutert hvor mange pokaler det er i Brann Corner, gikk Svante rundt og lette etter majonesen og Azar satt og spiste skive med fårepølse.

Da vi hadde spist en nydelig lunsj, gikk vi ut igjen for å plukke boss på langsiden og i Hansasvingen. Etter denne opplevelsen oppfordrer jeg alle til å hive boss i bosspannet, selv om det kan være vanskelig så prøv i allefall..... Jeg synes synd på dem som må plukke boss på Stadion etter kamp!

Tirsdagen fikk vi lov til å gjøre noe annet enn bossplukking: Vi skulle pusse pokaler!!!! Mens vi sto og ventet på en ny flaske Mr. Muscle fikk vi sagt god morgen til Raymond og Per-Ove som skulle inn for å få seg litt kaffe. Da Mr. Muscle'en vår endelig dukket opp var klokken blitt 09.30. Vi satte i gang med godt mot, og begynte på et par store pokaler fra 1963...og sluttet med noen rare "greier" fra Liverpool...Da vi var ferdige med de tre montrene på veggen gikk vi ned og så "litt" på treningen. Etter en time med det, gikk vi tilbake og pusset litt mere.

Mens vi spiste lunsj (igjen nydelig mat!), kom Hassan innom en tur for å si hei. Etter lunsjen kom to jenter som tydeligvis ikke hadde særlig peiling på fotball eller Brann, de skulle intervju "noen av spillerne". De fikk kun snakket med Per-Ove og Magnus fordi de ikke hadde avtalt noe på forhånd og fordi de ikke visste at Thorstein, Azar og Erlend var på landslagssamling.

Stine og en annen "Mr. Muscle"

Da vi ENDELIG var ferdige med å pusse pokaler idet store skapet, tok vi oss en liten pause og så var det støvsugning av gymsalen etterpå. Der har de verdens kuleste støvsuger! Hvis du ikke har sett den så har du gått glipp av noe. Vi måtte være to stykker for å klare å kjøre den og det var gøy!!! Innimellom støvsugerøktene brettet vi klær. Vi så stooore klær og små klær. Etter det gikk vi rundt inne i gymsalen og garderoben og tullet. Jeg fant ut mye rart, f.eks. at den største skostørrelsen var 49 (husker ikke hvem sine sko det var men de var STOOOORE!!!). Vi var så heldige at vi fant en avis inne i garderoben så vi

hadde noe å gjøre på mens vi ventet på at klærne skulle tørke. En annen ting er at jeg skjønner det ikke hvis ikke spillerne er kjempelei bananer – det lå en diger haug med bananer der! Da vi var ferdige for dagen fikk vi to pakker tyggis og "velkommen tilbake" klapp på ryggen og "tusen takk for hjelpen!"

Etter disse to dagene hadde jeg bare lyst til å gå tilbake men jeg måtte vente helt til søndag 22.10 for å dra tilbake på Stadion..... Lenge.....

Ja, jeg kan vel bare si noe jeg har lært som Brannsupporter: Neste år !!!!!

Stine Lines Steffensen

Brann stryk i personalbehandling – igjen

Eg var blant dei som frykta det verste då Harald Aabrekk kalla inn til pressekonferanse midtsommars i fjor. Og gleda mi var tilsvarande då Branntrenaren likevel ikkje varsla avgangen sin. Men utspelet hans om ukulturen i Brann og diktet han las om å vilja nokon vel, det syntest eg var betimeleg. Kritikken verkar framleis aktuell. Spelargruppa synest å vera prega av generøsitet og velvilje. Resten av Brannmiljøet gjev diverre ikkje same eintydige inntrykket. Det synest som om kannibalisme er ei arveleg lidning i Brannleinga. Somme snakkar om smittsam inkompetanse.

I denne omgang handlar det om behandlinga av Harald Aabrekk. No meiner eg slett ikkje at Brann står og fell med Harald Aabrekk. Ingen enkeltperson er så viktig for Brann. (Ikkje ein gong Svante Samuelson.) Heller ikkje assistenttrenaren for det norske landslaget, sjølv om han har ei imponerende merittliste. Eg høyrer til dei som trur at Aabrekk sin kompetanse ville vore berikande for Brann – også framover. Likevel ser eg at det kan argumenterast for at Aabrekk og Teitur er altfor ulike til at samarbeidet om A-laget ville vorte lett. Endå tydelegare er det økonomiske argumentet: Brann har ikkje råd til altfor mange trenarar.

Men det Brann definitivt ikkje har råd til er å befesta inntrykket av å vera ein rotekлубb som ikkje kan behandla folk på ein ryddig og skvær måte, men som prøver på omvegar, bakvegar og krumspring. Brannstyret gav nordfjordingen permisjon i fjor og uttrykte at han var velkommen tilbake som spelarutviklar etter permisjonstida. Om styret i mellomtida kom på andre tankar, så finst det ryddige måtar å avvikla eit tilsetjingsforhold på. Å tilby landslagsassistenten Brann Ung-jobb, å nekta han landslagsarbeid eller å tolka eit avisintervju som oppseiing synest verken ryddig eller elegant.

ASA-formannen sitt famøse angrep på Aabrekk i fjor gav eit djupt uprofesjonelt inntrykk. Somme av oss håpa på at dette primært var ein enkeltperson som viste sviktande dømekraft. Frå mange hald har det likevel vore peika på at det er Brann ASA som sit med den verkele-

ge makta i Brann. Sjølv om einskildpersonar i administrasjon og styre gjev gode inntrykk kvar for seg, så synest ingen av dei å ha hatt makt eller ryggrad nok til å stå mot presset frå pengemakta om å få Aabrekk ut – uansett middel. (La meg leggja til at eg håpar det har føregått drakampar på kammeret som eg ikkje kjenner til.)

Aabrekk har ikkje vore like lur med alle utspela sine. Likevel øydelegg ikkje det inntrykket av at har er open, ærleg og grunnleggjande velvillig innstilt til sine medmenneske. Harald Aabrekk synest vera noko forholdsvis sjeldan i Brannsystemet som ein person som vil folk vel. Dette har visst vore så uvanleg der i garden at pengemennene har problem med å kjenna det igjen. "På seg sjølv kjenner ein dei andre," heiter det i

eit gammalt uttrykk. Dei som sjølve er godt kjende med intrigemakeri, ser lett dette også hos andre. Då kan det skje at ein ser det også der det ikkje er. Som før sagt, Brann kan nok greia seg utan Harald Aabrekk. Men eg trur ikkje Brann kan bli nokon toppklubb før personalbehandlinga vert skværare og meir profesjonell. Klubbar som veltar seg i pengar kan nok få suksess, trass i kannibalisme. Men Brann er ikkje rikare enn at klubben treng ta vare på det som finst av ressursar. Den ringeakt for menneskelege kvalitetar som behandlinga av Aabrekk vitnar om, gjer meg flau over klubben min.

Åshild Samnøy

Branndraktene får du kun i Brannbutikken

1. Hjemmedrakt: Kr. 500,-

2. Spesialdrakt med kun logo: Kr. 600,-

3. Bortedrakt: Kr. 500,-

4. 1963-replika hjemme: Kr. 300,-

5. 1963-replika borte: Kr. 200,-

BST-medlemmer får 50 kroner i rabatt på hjemme- og bortedraktene til årets sesong.

Har du ikke fått vår katalog, så ring oss og bestill den, eller besøk vår internetbutikk på

www.bst.no/butikk

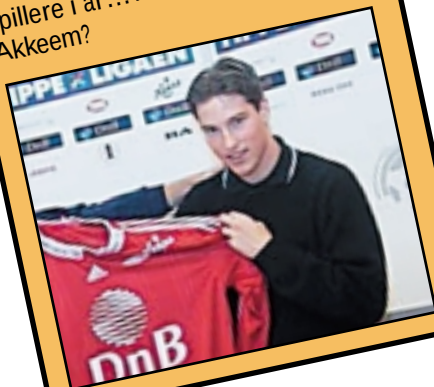
Brannbutikken – Markeveien 11

Tlf. 55 96 23 35. Åpent Man-Fre: 11-17(18). Lørdag: 11-15

Ukjent araber til Brann?

Under treningskampen mot Haugesund i Vestlandshallen ble redaksjonen av d13m obs på en ny spiller.

Da speaker annonserte innbyttet av Jo Akkeem, slo det oss at det ikke holder med at kvoten for spillere fra ikke-EØS land blir utvidet til 2 spillere i år... Aner vi klengenavnet Akkeem?

Millioner til Brann?

Siste nytt i historiene om pengegaloppen for Brann skal visstnok være at kulturminister Ellen Horn vil sprøyte inn et beløp tilsvarende det Operaen i Oslo koster. Grunnen for dette skal visstnok være at det synges finere og høyere på Stadion enn det noensinne vil bli gjort i det nye Operabygget..... d13m vil følge opp denne saken da vi mener at det da også må dryppe endel kroner på Store Stå! Hva med en Pub under Nye Sitte?

Nye regler i E-Cup!

d13m sitter inne med opplysninger om at det blir forbudt å sitte på e-cup kamper fra og med neste sesong (som i europa starter til høsten. Red anm.). Grunnen til dette skal visstnok være at det er større fare for kugalskap når man sitter, og dette må nå imøtekommes i følge nye EU-direktiver.

Vålerengen-drakt

549,-

Kjetil Rekdal

Millioner

Nedrykk: **UBETALELIG!**

Det finnes mye du kan kjøpe for penger!
For de store opplevelsene kan du alltid stole på oss!

Konkurranse

Vi vil i dette nummeret igjen prøve å holde en konkurranse. Sist gang var det ikke så veldig mange som sendte inn svar så vi håper på bedre respons denne gangen. Selv om du ikke vet svarene på alle spørsmålene er det bare å sende inn. Den med flest riktige svar vil nemlig vinne førstepremien som enten er en Brann-drakt (skriv på om du ønsker hjemme eller borte-drakten samt størrelse) eller to gratis borteturer med supporter-bussen til BST. Og det er selvfølgelig ikke lov å tittle i vedlegget til d12m denne gangen for å finne svarene.

I hvilke norske klubber har Tor Thodesen vært keepertrener?

- ☐ Lyn og Lillestrøm
- ☐ Vålerenga og Lyn
- ☐ Skeid og Lyn
- ☐ Vålerenga og Skeid

Hva var navnet på spilleren som alene reddet Brann fra nedrykk i 1991?

- ☐ Sten-Glenn Haaberg
- ☐ Odd Johnsen
- ☐ Trond Egil Soltvedt
- ☐ Per Hilmar Nybø

Hvilke(n) av disse spillerne har aldri spilt på Brann?

- ☐ Helge Karlsen
- ☐ Geir Austvik
- ☐ Arne Sandstø

- ☐ Ulrich Møller
- ☐ Fritjof Willborn
- ☐ Henrik Bjørnstad
- ☐ Ivar Morten Nordmark
- ☐ Kenneth Storvik

Gi navnet på spilleren i fjorårets tropp som har flest kamper i Brann-drakten?

- ☐ Per Ove Ludvigsen
- ☐ Roy Wassberg
- ☐ Mons Ivar Mjelde
- ☐ Geirmund Brendesæther

Hva er den største seieren Brann har hatt i serien siden Tippeligaen startet?

- ☐ 5-1
- ☐ 6-1
- ☐ 7-1
- ☐ 7-2

Hva er navnet på spilleren som har scoret flest mål for Brann i en enkelt kamp i Tippeligaen?

- ☐ Thorstein Helstad
- ☐ Kjetil Løvvik
- ☐ Mons Ivar Mjelde
- ☐ Tore André Flo

1. juni 1997 spilte Brann 0-0 mot Lyn på Stadion. Hvor mange seriekamper var det da gått siden sist Brann hadde dette resultatet i serien?

Navn
Adresse:
Postnummer: Poststed
Tlf: Alder

- ☐ 29 kamper
- ☐ 51 kamper
- ☐ 87 kamper
- ☐ 101 kamper

Hvilket lag ville vunnet serien dersom de hadde levert inn protest mot at Brann hadde 5 utlendinger på banen samtidig i en kamp Brann vant 1-0?

- ☐ Tromsø
- ☐ Bodø/Glimt
- ☐ Molde
- ☐ Lillestrøm

I år ble Thorstein Helstad toppscorer i Norge. Hva er navnet på den forrige Brannspilleren som ble toppscorer i den øverste divisjonen i Norge?

- ☐ Mons Ivar Mjelde
- ☐ Tore Hadler-Olsen
- ☐ Roald Kniksen Jensen
- ☐ Pesen

I år rykket Start ned fra Tippeligaen. Gi navnet på minst 4 spillere som har spilt på både Brann og Start siden 1980.

.....
.....
.....
.....

Medlem i BST?

Brann Supporter Team er medlemsorganisasjonen for alle som er glad i Brann. Om du sitter eller står på Stadion, spiller ingen rolle. Elsker du Brann bør du være medlem i BST. Brann Supporter Team er opptatt av å tale supporterernes sak overfor ledelsen i Brann, Norges Fotballforbund, agenter, spillere, massemediene, og alle andre som forholder seg til klubben vår. Ved å bli medlem hjelper du supportere til å få innflytelse i norsk fotball igjen. Vi mener det er på tide. I tillegg får du selvsagt den 12. mann tilsendt fire ganger i året, og en masse andre medlemsfordeler. Blant annet er det kun BSTs medlemmer som kommer inn på supporterfeltet i Hansasvingen. Medlemskapet koster kun kr. 150,- for voksne og kr. 100,- for barn.

JA, selvfølgelig vil jeg bli medlem i Brann Supporter Team!

Navn:

Adresse:

Postnummer og sted: Telefon: Født:

Epost:

Kupongen returneres til: Brann Supporter Team, Postboks 870 – Sentrum, 5807 Bergen

BST InfoStå

den 12. mann

Dette nummeret av d12m skulle ha vært ute før jul i fjor..... Ingen unnskyldning for at dere ikke har fått det før nå, men når ting skjærer seg, så skjærer de seg. En av hovedgrunnene til at det drøyer med å få ut bladet til rett tid går på kapasitet. Vi mangler folk som er villige til å ta et tak når det gjelder. Styret i BST har satt som et mål at det skal komme ut 4 nummer av bladet hvert år. Når dette ikke har skjedd tilfredsstillende de to siste sesongene, tar vi kritikk for dette. Et av målene for det nye styret i 2001, blir å forbedre kontinuiteten i utgivelse av bladet. Nok en gang beklager vi at dette ikke har vært godt nok i året som har gått, og lover å bli bedre.

Partoutkort Store Stå

Salget av partout kort på Store Stå er i full gang. Partoutkort til Store Stå er nå til salgs i Brannbutikken. Prisen er som i år 2000: Kr. 850,- for voksne og 500,- for barn under 16 år. Partoutkort på Store Stå er kun tilgjengelig for medlemmer i BST i 2001. Ved kjøp av partoutkort innen 10. februar er du garantert forkjøpsrett på billett til cupfinalen om Brann kommer dit, og til Champions League-kampene på Stadion i 2001 sesongen. Medlemskap i BST 2001 koster kr. 150,- for voksne og 100,- for barn under 16 år.

Fornyelse av medlemskort

Ved fornyelse av medlemskortet vil det i år bli sendt ut et oblat/årsmerke som skal festes på medlemskortet. Dette blir ettersendt i posten etter hvert som medlemskontingent blir betalt. Etter hvert vil også disse merkene bli å få i Brannbutikken når du betaler medlemskapet.

Avsparksfest

Årets avsparksfest blir på Exodus, 15. mars (første påskedag). Det blir også et eget opplegg for ungdommen (under

18år). Nærmere detaljer rundt festen kommer som oppslag i Brannbutikken, på nettsidene og på BST-listen. Følg med.

Årsmøte/valg

Årets årsmøte blir på Stadion i Brann Corner onsdag 1. mars. Innkalling til årsmøtet blir sendt separat i posten til alle medlemmer. Valgkomiteen jobber på spreng for å sette sammen et nytt styre som skal velges inn på møtet. Så dersom du har noen gode forslag på folk som du mener bør inn i styret, så har vi ingenting i mot at du "tyster på en god kandidat" til valgkomiteen om dette.

Bakeren

Som en god del nok har fått med seg, stikker ikke Bakeren til gjenvalg i år. Redaksjonen i d12m vil benytte anledningen til å takke Rune for alt han har gjort for BST i løpet av den perioden han har satt som leder. Kjenner vi Rune rett, så har vi ikke hørt det siste fra ham enda. Bl.a. går det rykter om at han er i gang med ny CD med bandet.....? Aner vi en ny fremtid for Bakeren som platesjef?

Brannbutikken på Internett

Butikken på nettet fungerer nå bra. Det handles enkelt og greit der inne, og det ser ut til at tilbudet har livets rett. Så dersom du ikke har vært innom og sjekket ut tilbudet, så gjør gjerne det dersom du har behov for effekter. Adressen er <http://www.bst.no/butikk/>

Vi trenger hjelp

Så det evindelige maset om hjelp..... Det er utrolig mye som skal gjøres i en organisasjon som BST. Vi i styret trenger hjelp til en masse saker. Dersom du har lyst til å være med i den gjengen som står på og lager rammen rundt kampene eller andre arrangement, så er du hjertelig velkommen. Vi trenger hjelp til det meste. Tifo og effektsalg er noen av områdene, men uansett hva du føler at du kan bidra med, så setter vi pris på om du stikker innom Brannbutikken og melder deg for tjeneste. Vi trenger deg!

TIFO

Vår alles Tifokjempe Erlend har flagget at han vil trappe ned sitt engasjement i Tifogruppen. Vi søker derfor etter Tifo-interesserte som vil gjøre en jobb med dette som kanskje er den biten som blir lagt mest merke til på Stadda. Gløder du for Tifo, så ta kontakt!!!!

Takk til Per Ove

Som de fleste har fått med seg, har Per Ove Ludvigsen lagt opp som spiller, og gått over i en ny rolle som Sportskoordinator i Brann. BST-styret vil takke Per Ove for alt han har gjort som spiller i Brann, og ønsker ham selv sagt lykke til videre.

Takk, Per Ove!

I år ryker håret, Davy!